

denne Hjælp af 30 Kr. blevet fastsat som det, hvormed der skulde hjælpes, hvor disse Børn overhovedet kunne faa Hjælp. — Endelig er der i § 3 Tale om fader- og moderløse Børn. Der var her foreslaaet en Hjælp af fra 36—72 Kr., hvilket Folketinget har forandret til „indtil 72 Kr.“ Jeg tror at kunne anbefale det høje Ting at tiltræde Lovforslaget, ogsaa med de Forandringer, det er undergaaet i Folketinget. Det er, som sagt, ikke noget særdeles omfattende Lovforslag, ikke heller i finansiel Henseende, men det vil jo yde en Afgang til en mere hygie-nisk Hjælp, en Hjælp, der vil omfatte alle de Tilfælde, hvor Administrationen overhovedet vil finde, at der er Anledning til at hjælpe og Trang til Stede. Jeg tillader mig altsaa derfor at anbefale Lovforslaget.

Sedemann: Jeg skal ogsaa tillade mig at anbefale det høje Ting at fremme dette Forslag. Lovene af 9de April 1851 og 20de November 1876 give Børn efter Invalider eller faldne Underofficerer Afgang til at faa Hjælp af Statskassen, men for andre Underofficersbørn findes der jo hidtil ikke fastsat nogen Hjælp. Det har været Praksis at indgive Andragender til Ministeriet og Rigsdagen, og Tingene have derefter tilstaaet Andragerne forskellig Beløb. Lovforslaget gaar ud paa at henlægge denne Tilstaaelse af Understøttelse fra Rigsdagen til Administrationen, og jeg kan ikke se andet, end at det er i de paagældendes Interesse, at denne Understøttelse bliver lagt hen paa dette Sted, saaledes at de her kunne faa deres Hjælp og faa den efter de Regler, Administrationen fastsætter. Naar Folketinget endvidere har forandret Sættene i det foreliggende Lovforslag til kun at være faste Beløb, kan jeg kun bifalde at blive staaende derved, idet det ellers vil komme til at bero paa et vist Skøn, om man vil gaa til et mindre eller højere Beløb, og dette Skøn kunde let blive paavirket af den Stilling, Faderen havde indtaget, medens man dog maa sige, at naar der er virkelig Trang til Stede, har det mindre at sige, om Faderen har haft en højere eller lavere Løn, især da den Hjælp, som her er foreslaaet, er saa lav, at man næppe kan gaa lavere.

Carstensen: I Bighed med den foregaaende Taler skal jeg anbefale det høje Ting at vise dette Forslag sin Velvilje. Ved dette Forslag indføres en Betryggelse, man tidligere har savnet. Hjælpen er, som det nylig blev anført, ikke synderlig stor, men den er sikker, og det maa man efter min Mening sætte Pris paa.

Da ingen yderligere begærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling

vedtoges uden formelig Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov indeholdende Forbud mod Salg og Udbydelse til Salg af udenlandske saakaldte Præmieobligationer m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg C.)

Sagen sattes under Forhandling.

Justitsministeren (Nellemann). Dette Lovforslag er foranlediget ved Udtalelser, der fremkom ved Finanslovens 2den Behandling i Folketinget, forud for hvilke der for øvrigt var gaaet, ikke blot i Nar men ogsaa det nærmest foregaaende Nar, Forhandlinger med Folketingets Finansudvalg, idet man mente at have sporet, at der dreves Misbrug med Salget af disse Præmieobligationer, som man formaede simple og uvindende Folk til at købe, og som ofte blev betalte ud over den Værdi, de virkelig havde. Dertil kom den Betragtning, at de fleste af de Præmieobligationer jo kun gaa ud paa at trække Penge ud af Landet til Fordel for fremmede Formaal, som der ikke for os er Grund til at have nogen som helst Interesse for. Der var Spørgsmaal om, hvorvidt man skulde gaa mere eller mindre vidt, men Stemningen saavel i Finansudvalget som i